

DIOGENIS OENOANDENSIS

γὰρ ἀντιτεθήκει τῇ
πρώτῃ φωνῇ ὅν μὴν

- col. III   ὅτι μή εἰσιν², [φαίνεται]
σχεδὸν ἐγχει[ρῶν πρόφα-]
σίν τινα πρὸς [τὸ μὴ δο-]
κεῖν τελέως [ἀναιρεῖν]
5   τοὺς θεούς. ε[ἰπὼν δὲ καὶ]
εἶναι αὐτοὺς [ἄπορον καὶ]
μὴ εἶναι, τὸ ᾧ[ληθὲς δὴ]
ποιῶν ἵσον δ[ῆλος καὶ εἰ]
εἰπὼν τὸ μὴ [εἰδέναι]
10   ὅτι εἰσὶν αὐ[τοῦ δὴ ἐ-]
παύσατο. τ[αῦτὸν οὖν, ὥστε]
περ λέγω, ᾧ [τὸν ταῦτὸν]
δυνάμενο[ν ἔκείνω προ-]
ήνευκε λ[όγον . . .]